

กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

(ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๓๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เจ้าทำโดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ กฎข้อบังคับนี้เรียกว่า “กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๔”

ข้อ ๒ กฎข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ กฎข้อบังคับและระเบียบในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งกฎข้อบังคับนี้ ให้ใช้กฎข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในกฎข้อบังคับนี้

เรือโดยสาร หมายความว่า เรือที่มีวัตถุประสงค์หลักในการใช้บรรทุกคนโดยสาร หรือเรือที่ใช้บรรทุกคนโดยสารเกิน ๕ คน

เรือโดยสารและบรรทุกสินค้า หมายความว่า เรือที่ใช้บรรทุกคนโดยสารและสินค้า

เรือโดยสารและภัตตาการ หมายความว่า เรือโดยสารที่มีสถานที่ประกอบอาหาร และจัดให้มีการบริการอาหารในเรือ

เรือโดยสารและบริการอาหาร หมายความว่า เรือโดยสารที่จัดให้มีการบริการอาหารในเรือโดยไม่ประกอบอาหาร

เรือเฟอร์รี่ หมายความว่า เรือที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร และบรรทุกยานพาหนะทางบก หรือบรรทุกยานพาหนะทางบกอย่างเดียว

เรือเพลโตจักรยาว หมายความว่า เรือที่มีเพลโตจักรพาดออกนอกตัวเรือ

คนโดยสาร หมายความว่า คนที่อยู่ในเรือทั้งหมด ยกเว้น

๑. นายเรือ และคนประจำเรือ หรือบุคคลอื่น ๆ ที่รับจ้างทำงานในตำแหน่งใด ๆ บนเรือเพื่อธุรกิจของเรือนั้น

๒. เด็กอายุต่ำกว่าหนึ่งปี

ข้อ ๕ การบังคับใช้

กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับนี้ ให้ใช้บังคับกับเรือโดยสารที่ใช้ในลำน้ำดังต่อไปนี้

- ๕.๑ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร
- ๕.๒ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร และบรรทุกสินค้า
- ๕.๓ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร และกักตุนอาหาร
- ๕.๔ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร และบริการอาหาร
- ๕.๕ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือเฟอร์รี่
- ๕.๖ เรือกลลำน้ำที่เป็นเรือเพลาใบจักรยาวใช้เป็นเรือโดยสาร
- ๕.๗ เรือกลลำน้ำที่เป็นเรือเพลาใบจักรยาวใช้เป็นเรือโดยสาร และบรรทุกสินค้า

ข้อ ๖ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและบรรทุกสินค้า เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและกักตุนอาหาร เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร และบริการอาหาร เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือเฟอร์รี่ เรือกลลำน้ำที่เป็นเรือเพลาใบจักรยาวใช้เป็นเรือโดยสาร เรือกลลำน้ำที่เป็นเรือเพลาใบจักรยาวใช้เป็นเรือโดยสารและบรรทุกสินค้าต้องมีลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

ก. เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร

- ๑. มีที่นั่งหรือที่นอนสำหรับคนโดยสาร
- ๒. มีเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อบังคับนี้
- ๓. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำน้ำ
- ๔. มีเขตการเดินเรือ เฉพาะในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ และไม่แล่นพ้นออกไปจากปากแม่น้ำนั้น ๆ
- ๕. มีหลังคาที่ทำด้วยวัสดุถาวรเป็นหลังคาแข็ง บริเวณสถานที่ที่ใช้บรรทุกคนโดยสารต้องมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่ต่ำกว่าสองเมตร และต้องมีทางออกฉุกเฉินเป็นประตูหรือหน้าต่าง ที่สามารถเปิดออกได้ง่าย
- ๖. เรือที่ใช้เครื่องปรับอากาศ หน้าต่างต้องทำด้วยกระจกนิรภัยสามารถเปิดออกได้ง่าย ถ้าเป็นหน้าต่างชนิดฉีกแน่นต้องมีอุปกรณ์สำหรับดึงให้กระจกหลุดได้โดยง่าย

ข. เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและบรรทุกสินค้า

๑. มีที่นั่งหรือที่นอนสำหรับคนโดยสาร

๒. มีเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อบังคับนี้

๓. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำน้ำ

๔. มีเขตการเดินเรือ เฉพาะในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ และไม่แล่นพ้นออกไปจากปากแม่น้ำนั้น ๆ

๕. มีหลังคาที่ทำด้วยวัสดุถาวรเป็นหลังคาแข็ง บริเวณสถานที่ที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร ต้องมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่ต่ำกว่าสองเมตร และต้องมีทางออกฉุกเฉินเป็นประตูหรือหน้าต่าง ที่สามารถเปิดออกได้ง่าย

๖. เรือที่ใช้เครื่องปรับอากาศ หน้าต่างต้องทำด้วยกระจกนิรภัยสามารถเปิดออกได้ง่าย ถ้าเป็นหน้าต่างชนิดฉีกแน่นต้องมีอุปกรณ์สำหรับดึงให้กระจกหลุดได้โดยง่าย

๗. ต้องจัดให้มีระวางบรรทุกสินค้าแยกออกจากบริเวณที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร

๘. เมื่อใช้พื้นที่บรรทุกสินค้าเพิ่มขึ้นต้องลดจำนวนคนโดยสารลงให้สมกัน

ค. เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและกัฏตาคาร

๑. มีที่นั่งหรือที่นอนสำหรับคนโดยสาร

๒. มีเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ข้อบังคับนี้

๓. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำน้ำ

๔. มีเขตการเดินเรือ เฉพาะในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ และไม่แล่นพ้นออกไปจากปากแม่น้ำนั้น ๆ

๕. มีหลังคาที่ทำด้วยวัสดุถาวรเป็นหลังคาแข็ง บริเวณสถานที่ที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร ต้องมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่ต่ำกว่าสองเมตร และต้องมีทางออกฉุกเฉินเป็นประตูหรือหน้าต่าง ที่สามารถเปิดออกได้ง่าย

๖. เรือที่ใช้เครื่องปรับอากาศ หน้าต่างต้องทำด้วยกระจกนิรภัยสามารถเปิดออกได้ง่าย ถ้าเป็นหน้าต่างชนิดฉีกแน่นต้องมีอุปกรณ์สำหรับดึงให้กระจกหลุดได้โดยง่าย

๗. มีขนาดเกิน ๖๐ ตันกรอสส์

๘. วัสดุโครงสร้างตัวเรือและส่วนประกอบทำด้วยโลหะ

๙. เตาที่ใช้ในการหุงต้มให้ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส

๑๐. ถ้าใช้เตาแก๊สต้องมีลักษณะและอุปกรณ์เพิ่มเติมดังนี้

๑๐.๑ มีห้องเก็บถังแก๊สแยกต่างหากอยู่บริเวณท้ายเรือ มีผนังทุกด้านเป็นเหล็ก

๑๐.๒ มีทางระบายอากาศห้องเก็บถังแก๊ส และมีประตูชนิดฉนวนน้ำได้

๑๐.๓ มีสัญญาณเตือนภัยติดตั้งในห้องเก็บแก๊ส และส่งสัญญาณไปยังห้องครัวและสะพานเดินเรือ เมื่อมีแก๊สรั่วออกมา

๑๐.๔ มีลิ้นนิรภัยติดตั้งสำหรับปิดท่อแก๊สโดยอัตโนมัติ เมื่อเกิดสายต่อหรือท่อแก๊สขาด

๑๐.๕ ท่อต่อของแก๊สจากถังแก๊สไปยังเตาแก๊สต้องทำด้วยโลหะให้ใช้สายอ่อนนได้เฉพาะที่ทางต่อเข้าถึง และที่ทางต่อเข้าเตา และให้เปิดแก๊สใช้ได้ครั้งละ ๑ ถังเท่านั้น (ห้ามต่อรวมเปิดพร้อมกันไว้ทุกถัง)

๑๐.๖ ห้องเก็บถังแก๊สต้องอยู่ห่างจากบริเวณที่ใช้บรรทุกคนโดยสารไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร บนพื้นดาดฟ้าชั้นเดียวกัน

๑๐.๗ ให้ใช้ถังแก๊สขนาดน้ำหนักไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม ไม่เกิน ๓ ถัง

๑๑. ห้องประกอบอาหารต้องแยกออกจากที่พักผู้โดยสาร และมีผนังห้องทำด้วยโลหะ

๑๒. มีถังสำหรับเก็บเศษอาหารขนาดปริมาตรไม่น้อยกว่า ๐.๒ ลูกบาศก์เมตรต่อ ๑ ถัง โดยจัดให้มีถัง ๑ ถัง ต่อคนโดยสาร ๒๐ คน เพื่อนำเศษอาหารขึ้นไปทิ้งในภาชนะรองรับขยะบนบก

๑๓. เรือที่มีวงดนตรี หรือเครื่องเสียง ที่ให้เสียงและแสงในลักษณะเดียวกัน เล่นภายในเรือในชั้นดาดฟ้าเดียวกันกับห้องถือท้าย ต้องกั้นห้องถือท้ายอย่างถาวรแยกต่างหาก เพื่อป้องกันเสียงดนตรีและแสงรบกวนผู้ควบคุมเรือขณะนำเรือ

ง. เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและบริการอาหาร

๑. มีที่นั่งหรือที่นอนสำหรับคนโดยสาร

๒. มีเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อบังคับนี้

๓. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับที่

๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำนํ้า

๔. มีเขตการเดินเรือ เฉพาะในแม่นํ้า ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ และไม่แล่นพ้นออกไปจากปากแม่นํ้านั้น ๆ

๕. มีหลังคาที่ทำด้วยวัสดุถาวรเป็นหลังคาแข็ง บริเวณสถานที่ที่ใช้บรรทุกคนโดยสารต้องมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่ต่ำกว่าสองเมตร และต้องมีทางออกฉุกเฉินเป็นประตูหรือหน้าต่าง ที่สามารถเปิดออกได้ง่าย

๖. เรือที่ใช้เครื่องปรับอากาศ หน้าต่างต้องทำด้วยกระจกนิรภัยสามารถเปิดออกได้ง่าย ถ้าเป็นหน้าต่างชนิดผนึกแน่นต้องมีอุปกรณ์สำหรับดึงให้กระจกหลุดได้โดยง่าย

๗. มีขนาดเกิน ๑๐ ตันกรอสส์

๘. เตาที่ใช้ในการอุ่นอาหารให้ใช้เตาไฟฟ้า หรือเตาแก๊ส หรือเตาที่ใช้แอลกอฮอล์แข็งเท่านั้น

๙. ถ้าใช้เตาแก๊สต้องมีลักษณะ และอุปกรณ์เพิ่มเติมดังนี้

๙.๑ ให้ใช้ ถังแก๊สขนาดน้ำหนัก ๑๕ กิโลกรัมไม่เกิน ๒ ถัง

๙.๒ มีลิ้นนิรภัยติดตั้งสำหรับปิดท่อแก๊สโดยอัตโนมัติเมื่อเกิดสายต่อหรือท่อแก๊สขาด

๑๐. มีถังสำหรับเก็บเศษอาหารขนาดปริมาตรไม่น้อยกว่า ๐.๒ ลูกบาศก์เมตรต่อ ๑ ถัง โดยจัดให้มีถัง ๑ ถังต่อคนโดยสาร ๓๐ คน เพื่อนำเศษอาหารขึ้นไปทิ้งในภาชนะรองรับขยะบนบก

๑๑. เรือที่มีวงดนตรี หรือเครื่องเสียง ที่ให้เสียงและแสงในลักษณะเดียวกัน เล่นภายในเรือในชั้นดาดฟ้าเดียวกันกับห้องถือท้าย ต้องกั้นห้องถือท้ายอย่างถาวรแยกต่างหาก เพื่อป้องกันเสียงดนตรีและแสงรบกวนผู้ควบคุมเรือขณะนำเรือ

จ. เรือกลลำนํ้าที่ใช้เป็นเรือเฟอร์รี่

๑. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อบังคับนี้

๒. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำนํ้า

๓. มีเขตการเดินเรือ เฉพาะในแม่นํ้า ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบหรือตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือจะกำหนดให้โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นกรณีไป

๔. มีขนาดเกิน ๓๐ ตันกรอสส์

๕. คาดฟ้าใหญ่ต้องปิดทึบและผนึกน้ำ มีราวกันตลอดแนวทั้งสองกราบอย่าง

แข็งแรง

๖. มีที่นั่งหรือที่ยืนสำหรับคนโดยสารตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือกำหนดให้

๗. เรือเฟอร์รี่ที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกยานพาหนะทางบกซึ่งบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ตามประกาศกรมเจ้าท่าที่ ๓๕๓/๒๕๒๕ ต้องมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๗.๑ ขณะที่บรรทุกยานพาหนะทางบกซึ่งบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ ห้ามบรรทุกยานพาหนะทางบกชนิดอื่น ห้ามสูบบุหรี่ และห้ามบรรทุกคนโดยสาร

๗.๒ ขณะที่บรรทุกยานพาหนะทางบกซึ่งบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ต้องชักธงสีเหลี่ยมสีแดงขนาดกว้าง ๔๕ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร ในเวลากลางวันและชักโคมไฟสีแดงสองโคมเรียงคู่ในเวลากลางคืนขึ้นไว้ในที่เด่นให้แลเห็นได้ง่ายที่สุด

๗.๓ ติดตั้งปั๊มสูบน้ำดับเพลิงขนาดความจุไม่น้อยกว่า ๓๐ แกลลอนต่อ นาที พร้อมหัวฉีดขนาด ๑/๒ นิ้ว ๒ หัว และต้องมีหัวต่อน้ำสำหรับดับเพลิงอยู่ตามที่ต่าง ๆ เพียงพอซึ่งเมื่อต่อสายสูบน้ำขนาด ๑ นิ้ว แล้วมีปริมาณและกำลังดันเพียงพอแก่การใช้ดับเพลิงได้ทั่วทุกแห่งในลำเรือ

ฉ. เรือกลลำนน้ำที่เป็นเรือเพลลาไปจักรยาวใช้เป็นเรือโดยสาร

๑. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อ

บังคับนี้

๒. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำนน้ำ

๓. มีเขตการเดินเรือ เฉพาะในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบหรือตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือจะกำหนดให้โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นกรณีไป

๔. บริเวณหัวเรือให้มีห้องลอย ตามรูปลักษณะของเรือ มีความยาวจากหัวเรือสุดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของความยาวตลอดลำของเรือ (ใช้บังคับกับเรือที่ดัดแปลงหรือต่อขึ้นใหม่ในวันหรือหลังวันที่กฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับนี้มีผลบังคับใช้)

๕. มีลักษณะเรือตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๒๘

ช. เรือกลลำนน้ำที่เป็นเรือเพลลาไปจักรยาวใช้เป็นเรือโดยสารและบรรทุกสินค้า

บังคับนี้

๑. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องช่วยชีวิตตามกฎหมายข้อบังคับนี้
 ๒. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือของเรือกลลำน้ำ
 ๓. มีเหตุการณ์เดินเรือ เฉพาะในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบหรือตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือจะกำหนดให้โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นกรณีไป
 ๔. บริเวณหัวเรือให้มีห้องลอย ตามรูปลักษณะของเรือ มีความยาวจากหัวเรือสุดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของความยาวตลอดลำของเรือ (ใช้บังคับกับเรือที่ดัดแปลงหรือต่อขึ้นใหม่ ในวันหรือหลังวันที่กฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือฉบับนี้มีผลบังคับใช้)
 ๕. มีลักษณะเรือตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๒๘
 ๖. ต้องจัดให้มีระวางบรรทุกสินค้าแยกออกจากบริเวณที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร
 ๗. เมื่อใช้พื้นที่บรรทุกสินค้าเพิ่มขึ้นต้องลดจำนวนคนโดยสารลงให้สมกัน
- ข้อ ๗ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและบรรทุกสินค้า เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและภัตตาการ เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารและบริการอาหาร ที่บรรทุกคนโดยสารได้เกิน ๒๕ คน และเรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือเฟอร์รี่ต้องเขียนเครื่องหมายแนวน้ำ บรรทุกไว้ที่กึ่งกลางลำเรือทั้ง ๒ กราบ ตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือกำหนดให้
- ข้อ ๘ เรือโดยสารทุกลำต้องเขียนจำนวนคนโดยสารที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกได้ ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตใช้เรือ ติดไว้บริเวณขึ้นลงของคนโดยสาร ให้เห็นได้ชัดเจนทั้ง ๒ กราบ
- ข้อ ๙ การตรวจเรือในอู่แห้งหรือบนคานลาด สำหรับเรือโดยสารตามข้อ ๕ ที่มีขนาดเกิน ๖๐ ตันกรอสส์ ต้องกระทำทุกรอบ ๑๒ เดือน
- สำหรับเรือโดยสารที่มีขนาดไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ และเรือเพลใบจักรยาวการตรวจเรือประจำปีให้ตรวจสอบสภาพทั่วไปในขณะที่เรือลอยน้ำ เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานตรวจเรือได้พบว่าเรือลำนั้นอยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัยสำหรับใช้งานจะสั่งให้เข้าอู่หรือขึ้นบนคานลาดเพื่อรับการตรวจก็ได้
- ข้อ ๑๐ วิธีการตรวจประจำปี และการตรวจพิเศษให้ปฏิบัติตามการตรวจเรือที่กำหนดไว้ในกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม
- ข้อ ๑๑ เรือโดยสาร เรือโดยสารและบรรทุกสินค้า เรือโดยสารและภัตตาการ เรือโดยสารและ บริการอาหาร เรือเฟอร์รี่ ต้องมีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องช่วยชีวิต ดังนี้
- ก. เรือที่มีขนาดไม่เกิน ๑๕ ตันกรอสส์ ให้มี

มกฏข้อ

ฉบับที่

งเก็บน้ำ

ากหัวเรือ

อขึ้นใหม่

. ๒๕๒๘

โดยสาร

กัน

กสินค้า

หาร ที่

แนวน้ำ

ตามที่

าด

รตรวจ

เรือลำ

ด้

ได้ไว้ใน

ารและ

๑. พวงชูชีพ ๒ พวง และมีเชือกชนิดลอยน้ำได้ขนาดเส้นรอบวง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เมตร ผูกติดพวงชูชีพไว้ ๑ พวง
๒. เครื่องลอยน้ำเท่าจำนวนคนที่อยู่บนเรือ
๓. เครื่องดับเพลิงขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๕ ปอนด์ ชนิดหัวเคลื่อนที่ได้ จำนวน ๑ เครื่อง
๔. มีภาชนะสำหรับดักน้ำทองเรือ หรือปั้มน้ำสำหรับสูบน้ำทองเรือได้ตลอดลำ
- ข. เรือที่มีขนาดเกิน ๑๕ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๓๐ ตันกรอสส์ ให้มี
 ๑. พวงชูชีพ ๔ พวง และมีเชือกชนิดลอยน้ำได้ขนาดเส้นรอบวง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เมตร ผูกติดพวงชูชีพไว้ ๑ พวง ต่อหนึ่งชั้นดาดฟ้าถ้าเป็นเรือดาดฟ้า ๒ ชั้นให้มีพวงชูชีพชั้นบน ๒ พวง และชั้นล่าง ๒ พวง
 ๒. เครื่องลอยน้ำเท่าจำนวนคนที่อยู่บนเรือ
 ๓. เครื่องดับเพลิงขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ ชนิดหัวเคลื่อนที่ได้ จำนวน ๒ เครื่อง
 ๔. ปั้มน้ำทองเรือที่สามารถสูบน้ำทองเรือได้ตลอดลำ
 - ค. เรือที่มีขนาดเกิน ๓๐ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ ให้มี
 ๑. พวงชูชีพ ๖ พวง และมีเชือกชนิดลอยน้ำได้ขนาดเส้นรอบวง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เมตร ผูกติดพวงชูชีพไว้ ๑ พวงต่อหนึ่งชั้นดาดฟ้าถ้าเป็นเรือดาดฟ้า ๓ ชั้น ให้มีพวงชูชีพชั้นบน ๓ พวง และชั้นล่าง ๓ พวง
 ๒. เครื่องลอยน้ำ เท่าจำนวนคนที่อยู่บนเรือ
 ๓. เครื่องดับเพลิงขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ ชนิดหัวเคลื่อนที่ได้ ติดตั้งดังนี้
 - ๓.๑ ในห้องเครื่องจักร ๒ เครื่อง
 - ๓.๒ ในห้องพักหรือสถานที่บริการ อย่างน้อย ๒ เครื่อง ในแต่ละชั้นดาดฟ้า
 ๔. ปั้มน้ำทองเรือที่สามารถสูบน้ำทองเรือได้ตลอดลำ
 - ง. เรือที่มีขนาดเกิน ๖๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป ให้มี
 ๑. พวงชูชีพ ๘ พวง และมีเชือกชนิดลอยน้ำได้ขนาดเส้นรอบวง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เมตร ผูกติดพวงชูชีพไว้ ๑ พวง ต่อหนึ่งชั้นดาดฟ้า ถ้าเป็นเรือดาดฟ้า ๒ ชั้น ให้มีพวงชูชีพชั้นบน ๔ พวง และชั้นล่าง ๔ พวง

๒. เครื่องลอยน้ำเท่าจำนวนคนที่อยู่บนเรือ
๓. เครื่องดับเพลิงขนาดน้ำหนัก ๑๕ ปอนด์ ชนิดหัวเคลื่อนที่ได้ ติดตั้งดังนี้
- ๓.๑ ในห้องเครื่องจักร ๒ เครื่อง
- ๓.๒ ในห้องพักหรือสถานที่บริการอย่างน้อย ๓ เครื่อง ในแต่ละชั้นคาดไฟ
๔. ปืนสูบน้ำท้องเรือที่สามารถสูบน้ำท้องเรือได้ตลอดลำ
- ข้อ ๑๒ เรือเพลลาใบจักรยาวที่ใช้เป็นเรือโดยสารและเรือเพลลาใบจักรยาวที่ใช้เป็นเรือโดยสารและบรรทุกสินค้า
- ก. พวงชูชีพ ๒ พวง และมีเชือกชนิดลอยน้ำได้ขนาดเส้นรอบวง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๐ เมตร ผูกติดพวงชูชีพไว้ ๑ พวง
- ข. มีพนักงานและที่รองนั่งให้ทำด้วยไม้ชนิดลอกออกได้ไม่ยึดติดประจำที่ ทำเบาะรองนั่งด้วยโฟมชนิดเหนียวนุ่ม (Poly Tyson) หรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติเท่าเทียมกัน ขนาดความหนาไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร ความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๔๐ เซนติเมตร หุ้มด้วยผ้าในลอนชนิดกันน้ำติดแถบยึดทำด้วยไนลอนขนาดกว้างประมาณ ๓ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่กึ่งกลางด้านกว้างของเบาะด้านตรงข้ามกับด้านที่เขียนชื่อเรือให้ใช้เบาะที่นั่ง ๑ เบาะ ต่อคนโดยสาร ๑ คน ให้เก็บเบาะรองนั่งไว้ได้ไม่รองนั่งก็ได้
- ค. มีภาชนะใช้สำหรับตักน้ำท้องเรือ
- ข้อ ๑๓ การกำหนดขีดความสามารถ ในการบรรทุกคนโดยสารของเรือต่าง ๆ
- ก. เรือโดยสารชนิดไม่มีห้องนอน ให้กำหนดจำนวนคนโดยสาร ๑ คนต่อพื้นที่ ๑ เมตร $\times$ ๐.๗๕ เมตร (๐.๗๕ ตารางเมตร)
- ข. เรือโดยสารชนิดมีห้องนอน จะต้องมีความเพียงพอเท่ากับจำนวนคนโดยสาร และเตียงนั้นต้องมีขนาดมาตรฐาน กว้าง ๐.๘๐ เมตร ยาว ๒.๐๐ เมตร ในแต่ละห้องตั้งเตียงได้ไม่เกิน ๒ ชั้น และถ้ามีคนโดยสารนั่งต้องมีที่นั่งครบจำนวนคนโดยสารตามมาตรฐานในข้อ ก.
- ค. เรือโดยสารชนิดเดินประจำทางระยะสั้นภายในจังหวัดใกล้เคียง และจอดรับส่งคนโดยสารตามจุดที่กำหนดเป็นประจำ ให้กำหนดจำนวนคนโดยสารเท่ากับจำนวนที่นั่งรวมกับจำนวนคนโดยสารยืน ให้คิดพื้นที่สำหรับคนโดยสาร ๑ คน เท่ากับ ๑ เมตร $\times$ ๐.๗๕ เมตร (๐.๗๕ ตารางเมตร)
- ข้อ ๑๔ การติดตั้งพวงชูชีพ และเครื่องลอยน้ำ ให้ติดตั้งไว้ในที่เห็นได้ชัดเจน และหยิบได้โดยสะดวก และต้องสามารถหลุดลอยน้ำได้เองเมื่อเรือจม
- ข้อ ๑๕ ข้อกำหนดสำหรับพวงชูชีพที่ใช้ในเรือลำน้ำ

ก. พวงชูชีพต้องทำด้วยพลาสติกหรือโฟมชนิดอัดเม็ดแข็ง หรือวัสดุอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติเท่าเทียมกัน และมีกำลังลอยน้ำได้

ข. พวงชูชีพต้องมีขนาดดังนี้

- เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน ๓๕ เซนติเมตร
- เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก ๖๐ เซนติเมตร
- เส้นผ่าศูนย์กลางหน้าตัดพวงชูชีพด้านใหญ่ ๑๕ เซนติเมตร
- เส้นผ่าศูนย์กลางหน้าตัดพวงชูชีพด้านเล็ก ๑๐ เซนติเมตร

ค. พวงชูชีพต้องมีสีที่เห็นได้ง่าย

ง. พวงชูชีพทุกพวงต้องเขียนชื่อเรือด้านหนึ่งและเลขทะเบียนเรืออีกด้านหนึ่ง

จ. พวงชูชีพทุกพวงต้องมีห่วงเชือกสำหรับเกาะ เชือกนั้นต้องลอยน้ำได้ และไม่แตกเป็นเส้น และต้องผูกยึดไว้เป็นระยะเท่า ๆ กัน ๔ จุด ซึ่งทำให้เกิดเป็นห่วง ๔ ห่วง แต่ละห่วงมีความยาวไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๖ ข้อกำหนดสำหรับเครื่องลอยน้ำที่ใช้ในเรือลำน้ำ

ก. เสื้อชูชีพทำด้วยโฟมชนิดแข็ง หรือชนิดเหนียวนุ่มหุ้มด้วยผ้าในลอนชนิดกันน้ำ สามารถพองตัวให้ลอยได้ หรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติลอยน้ำอยู่ได้

ข. เครื่องชูชีพทำด้วยแผ่นโฟมชนิดอัดเม็ดหรือชนิดเหนียวนุ่ม (Poly Tyson) ขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๔๐ เซนติเมตร และหนาไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร หุ้มด้วยผ้าในลอนชนิดกันน้ำและติดแถบยึดทำด้วยในลอนขนาดกว้างประมาณ ๓ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่กึ่งกลางด้านกว้างของเครื่องชูชีพด้านตรงข้ามกับด้านที่เขียนชื่อเรือ หรือใช้วัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติลอยน้ำอยู่ได้ขนาดเดียวกัน

ค. เครื่องลอยน้ำต้องมีสีที่เห็นได้ง่าย

ง. เครื่องลอยน้ำทุกอันต้องเขียนชื่อเรือและเลขทะเบียนเรือ

ข้อ ๑๗ ข้อกำหนดเบาะที่นั่งสำหรับเรือโดยสารที่ไม่มีที่เก็บเครื่องชูชีพ

เบาะที่นั่งต้องทำด้วยโฟมชนิดเหนียวนุ่ม (Poly Tyson) หรือวัสดุอื่นที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกันติดแถบยึดทำด้วยในลอนขนาดกว้างประมาณ ๓ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่กึ่งกลางด้านกว้างของเบาะด้านตรงข้ามกับด้านที่เขียนชื่อเรือให้ใช้เบาะที่นั่ง ๑ เบาะ ต่อคนโดยสาร

๑ คน สำหรับเรือโดยสารที่ได้รับอนุญาตให้มีผู้โดยสารขึ้นในเรือได้ต้องติดเครื่องชูชีพเพิ่มเท่ากับจำนวนผู้โดยสารขึ้น

ข้อ ๑๘ ข้อกำหนดสำหรับห้องน้ำในเรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสาร

๑) พื้นที่ภายในห้องน้ำต้องไม่น้อยกว่า ๑ เมตร $\times$ ๑.๕ เมตร (๑.๕ ตารางเมตร)

๒) ภายในห้องน้ำต้องมีโถส้วมอย่างน้อย ๑ โถ และอ่างล้างหน้าอย่างน้อย ๑ อ่าง

ติดตั้งถาวร

๓) จัดให้มีระบบชำระล้างด้วยน้ำอย่างเพียงพอ จะใช้แบบกำลังดันน้ำด้วยปั๊มหรือใช้ถังพักน้ำก็ได้

๔) จัดให้มีถังเก็บของเสียจากห้องน้ำดังนี้

๔.๑ ขนาดของถังเก็บของเสียต้องมีขนาดดังนี้

๔.๑.๑ เรือที่บรรทุกทุกคนโดยสารไม่เกิน ๕๐ คน ให้มีถังเก็บของเสียขนาดไม่น้อยกว่า ๐.๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร

๔.๑.๒ เรือที่บรรทุกทุกคนโดยสารเกิน ๕๐ คน ให้มีถังเก็บของเสียขนาดไม่น้อยกว่า ๐.๗๕๐ ลูกบาศก์เมตร

๔.๒ ถังเก็บของเสียจากห้องน้ำจะต้องมีระบบกำจัดของเสียก่อนทิ้งออกนอกเรือหรือสูบลำของเสียขึ้นไปยังภาชนะรองรับบนบก

๕) จำนวนห้องน้ำภายในเรือให้มีดังนี้

๕.๑ เรือที่บรรทุกทุกคนโดยสารไม่เกิน ๕๐ คน และใช้ระยะเวลาในการเดินทางจากต้นทางถึงปลายทางเกิน ๒ ชั่วโมง ให้มีห้องน้ำรวมไม่น้อยกว่า ๑ ห้อง

๕.๒ เรือที่บรรทุกทุกคนโดยสารเกิน ๕๐ คน และใช้ระยะเวลาในการเดินทางจากต้นทางถึงปลายทางเกิน ๒ ชั่วโมง ให้มีห้องน้ำชายและห้องน้ำหญิง ไม่น้อยกว่าประเภทละ ๑ ห้อง

เรือกลลำน้ำที่ใช้เป็นเรือโดยสารลำใดนอกจากที่กล่าวตาม ๕.๑ และหรือ ๕.๒ ถ้าประสงค์จะมีห้องน้ำอยู่ภายในเรือ ต้องสร้างห้องน้ำให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎข้อบังคับนี้

๖) มีไฟส่องสว่างภายในห้องน้ำอย่างเพียงพอ

๗) มีทางระบายอากาศออกจากห้องน้ำตามความเหมาะสมของขนาดห้องน้ำ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เรือมีอยู่แล้วให้ข้อ ๑๘ นี้มีผลบังคับใช้ เมื่อพ้นระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันถัดจากวันที่กฎข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ สำหรับเรือโดยสารชนิดใดที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ เนื่องจากสภาพของ
ท้องถิ่นให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีอำนาจผ่อนปรนได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๑ ให้อธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายข้อบังคับนี้

กฎข้อบังคับนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

อำพล ตียาภรณ์

อธิบดีกรมเจ้าท่า